

по весели. Тилчарите ми се оплакваха, че почти всички денъ съ първите имали работа, защото не биле споредъ тяхъ здрави. Ами разбрахте ли или какво иматъ? ги попитахъ ази.

— Скоро клекави ставатъ и всичко отъ тяхъ щомъ влизе въ локвата и малко да затини и тамъ си и устава, за това имами голъма грижа съ тяхъ и за да не би да ся издавятъ, защото както виждате мъстата тукъ съ се балтиви и на гърлечета, въ къра гаче нещожъ като другите да пасятъ лакому и такива се недъгави даже и най малките телци се тяхъ биятъ, за това по-добре е, каза тилчарчето *Стани*, да ги отдълятъ поне тия 3-те съ майките си да ходятъ и др. такива радости. Въ то-ва връме? Радулъ и Караджата додоха и тий тилчарите разпоририха същите думи и на него. Но той, вмѣсто отговора, извади табакерата си, направи цигаръ, запали си я и нямата ся управи подъ брегъ къмъ Тулча, то се зная и ний скоро тръгнахми следъ него, но понеже това вече бѣше знакъ на карани между насъ и може би да ни докара да се раздѣлимъ, но и какъ можахми въ това връме да сторимъ и това? защото азъ имахъ едва 112 минца т. е. около 6000 гроша вложенъ капиталъ, а той имаше близо 24000 гроша и отъ тяхъ едва 1000 гр. бѣха въ пари а другите се въ кози и крави бѣха вложени и то въ какво? въ развалена вече стока въ кози и говеда едните вече болничави, — козите а кравите отъ 22 само 5 съ телци и то „Арпадъ“ едва бѣше почналъ да ся управва, защото и той кога клекъвъ, кога учите му тикътъ, а пъкъ и като главния виноватъ съмъ ази за да напуснимъ хубавата си търговийка: Бакалия, тюгунджилъкъ, катранарство, ситарство, а най паче и моркиданство (туахчилъкъ), което то връме на пара, пара печалба даваше, за това до като стигнахме въ Тулча, ето какво ся уплакахъ на Стефанъ, койго ме изслушаше съ голъмо внимание:

Като ходихме маналата год. въ Австрия т.е. въ Трансилвания за чаиови дървета почнахъ азъ и като видяхъ за пръвъ пътъ въ градецъ — *Тулешъ*, една отъ тий наречените „червени крави“ или „Швейцарски“, че ханджийката дои отъ тая „швейцарска“ до 12 и 15 оки млѣко, почна тутакси въ менъ една не до тамъ нова идея: „ако човѣкъ завъди такива 5 — 6 крави? подумахъ си на умъ, за какво му е другъ кяръ и то още и тя и най благородна т. е. вмѣсто да се занимавамъ съ други търговии, по е добре да си купимъ отъ тия